

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் மறைவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முன்னாள் முதல்வர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் இயற்கை எய்தியதை இந்தப் பேரவைக்கு மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் இரங்கல் தீர்மானத்தை மொழிவார்கள்:

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாட்டில் முன்னாள் முதல் அமைச்சரும்; இந்திய சுதந்திரப் போரில் பங்குகொண்ட மூத்த முதுபெரும் தலைவர்களில் ஒருவருமான திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள், தமது 90-வது வயதில், 13-2-1987 ஆம் நாளன்று மறைவுற்ற துயரச் செய்தி கேட்டு இப்பேரவை வருந்துகிறது. அவர் 1937 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1939 ஆம் ஆண்டு வரை பாராளுமன்றச் செயலாளராகவும், 1946 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1952 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் மீண்டும் 1954 ஆம் ஆண்டு முதல் 1963 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் அமைச்சராகவும், 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரை முதல் அமைச்சராகவும் தமிழகத்தில் திறமையாகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

அவரது மறைவால் தமிழகம் ஒரு தலைசிறந்த ஆட்சியாளரையும், பாரம்பரியம் மிக்க நாட்டின் தலைவரையும், முதுபெரும் அரசியல்வாதியையும், நல்ல பண்பாளரையும், திடமான மனவுறுதி கொண்டவரையும் இழந்துவிட்டது. அவரது மறைவு தமிழக மக்களுக்கும், இந்திய நாட்டிற்கும் பேரிழப்பாகும்.

அவரது மறைவால் வருந்தும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

முதியவரும், முதுபெரும் அரசியல் தலைவரும், முன்னாள் முதலமைச்சரும், பெரியவரும் ஆகிய பக்தவத்சலனார் அவர்கள் இயற்கை எய்தியது எல்லோருக்கும் மிக்க துக்கத்தையும், துயரத்தையும் அளிக்கிற ஒரு செய்தியாகும். எவ்வளவு காலம் ஒருவர் வாழ்ந்தாலும் அவர்களுடைய பணி, அவர்கள் ஆற்றிய செயல்கள் மற்றும் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய உள்ளத்தில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதைப்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 பிப்ரவரி 28]

பொறுத்து அவர்கள் இன்னும் சில ஆண்டுக் காலம் இருந்திருக்கக்கூடாதா என எண்ணுகின்ற அத்தகைய நிலை உலகத்திலே காணப்படுவது ஒரு இயற்கைத் தன்மையாகும். எனவே அந்த வகையில் அவர்கள் 90 ஆண்டுக் காலம் நிலை வாழ்வு வாழ்ந்தார்கள் என்றாலும் கூட இன்னும் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இருக்கலாமே என்று எண்ணுகின்ற எண்ணம்தான் பலருடைய உள்ளத்திலும் ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அரசியல்வாதிகளோடும், பொது மக்களோடும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிற பலரோடும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் நீக்கமற நிற்கிற வகையில் ஒரு இடத்தைப் பெற்றவர்களாவார்கள்.

அந்த அளவுக்கு எல்லோருடைய நம்பிக்கையையும், ஆதரவையும் பெற்றவர் என்பது மட்டுமல்லாமல் எல்லோராலும் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கும், போற்றத்தக்க அளவுக்கும் நல்ல பண்பாடுகள் பலவற்றுக்கும் உறைவிடமாக விளங்கி மிசச் சிறப்பான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து மிக முனைப்புள்ளத்தோடும், கட்டுப்பாட்டோடும், விடாமுயற்சியோடும் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர்கள் அவர்கள். ஆரவாரத்திற்கு இடம் இல்லாமல், பபோடோபத்திற்கும் பகட்டிற்கும் இடம் இல்லாமல்—ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்தார்கள் என்று கூட நாம் சொல்வதற்கு இல்லை. ஒரு புரட்சிகரமான தன்மையில் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்று கூட நாம் சொல்வதற்கு இல்லை—எதையும் நிதானமாகவும், அழுத்தந்திருத்தமாகவும் அதே நேரத்தில் உறுதியாகவும் கடைப்பிடிக்கிற தன்மையில்தான் அவர்கள் தம் முகைய வாழ்க்கையை ஈடேற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மிசச் சிறப்பாகக் காணலாம். அவர்கள் உயர்நிலைக் கல்வியை சென்னை மயிலையிலே உள்ள பி.எஸ். உயர்நிலைப் பள்ளியில் முடித்து, மாநிலக் கல்லூரியில் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து, சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் சட்டப் படிப்பை முடித்து 1927 ஆம் ஆண்டு வரையில் வழக்கறிஞராகத் தொழில் நடத்தினார்கள்.

வழக்கறிஞராக அவர்கள் தொழில் நடத்திய காலத்தில் அவர்களுடைய மாமனாராக இருந்தவரும், தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே சிறந்த பெருந்தலைவராக விளங்கிய வரும், அந்த இயக்கத்திலே ஈடுபாடு கொண்டவருமாகிய உயர் பெரும் முத்துரங்கம் முதலியார் அவர்களுடைய செல்வாக்கின் காரணமாகவும், அவர்களிடத்திலே ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தன் காரணமாகவும் அரசியலில் ஈர்க்கப்பட்டு, வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டுவிட்டு 1927-லே நேரடியாக அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டார். அரசியல் போராட்டங்கள் பலவற்றில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு பலமுறை சிறை வாழ்வை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அவர்கள்.

1987 பிப்ரவரி 28] [டாக்டர் இரா, நெடுஞ்செழியன்]

(முற்பகல் 10-10)

ஆகையினால் அரசியலிலே படிப்படியாக தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர் என்பது மட்டும் அல்லாமல், தமிழ்நாடு காங்கிரசினுடைய பல்வேறு பொறுப்புகளையும் ஏற்று, பல்வேறு பதவிகளையும் ஏற்று, அந்தப் பதவிகளிலே நிதானமாகவும், அமைதியாகவும், அழுத்தத்திருத்தமாகவும் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம்.

1937-லிருந்து 1939 ஆம் ஆண்டு வரையில்—அப்போது பார்லிமெண்டரி செக்ரட்டரி என்று சொல்லுவார்கள்—அமைச்சரவையில் பார்லிமெண்டரி செக்ரட்டரியாக இருந்து பணிபுரிந்து வந்திருக்கிறார்கள். 1946 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அன்று முதல் 1952 ஆம் ஆண்டு வரையில் அமைச்சராகவே பொறுப்பேற்றிருந்து, பிறகு இரண்டு காலத்திற்கு மேலாக அமைச்சர் பதவியில் இல்லாமல் இருந்து, மீண்டும் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்று 1963 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் தொடர்ந்து பல்வேறு இலாக்காக்களையும் பொறுப்பு ஏற்று தாங்குகின்ற அளவிற்குப் பணிகள் பல புரிந்து, 1963-லிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில் முதலமைச்சர் பொறுப்பையும் ஏற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

ஆகவே நீண்ட பெருங்காலம் அவர்கள் மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பது மட்டும் அல்லாமல், இந்த மாநிலத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பையும் ஏற்று, பல்வேறு துறைகளினுடைய பொறுப்பையும் ஏற்று அவற்றை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தவர்களாவார்கள். வேளாண்மைத் துறை, தொழில் துறை, தொழிலாளர் நலத் துறை, அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறை, காவல் துறை, கல்வித்துறை, நிதித் துறை, பொதுப்பணித் துறை, பொதுத் துறை, திட்டத் துறை போன்ற பல்வேறு முக்கியமான துறைகளில் எல்லாம் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு பல ஆண்டுக் காலம் அந்தத் துறைகளினுடைய பொறுப்புகளையெல்லாம் ஏற்று, அவற்றை யெல்லாம் செம்மையுற நடத்தி, பலருடைய பாராட்டுகளையும் மிகச் சிறப்பாக பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

அப்படி அவர்கள் எந்த ஒரு பணியினை ஏற்றுக் கொண்டாலும், அதை செம்மையுறச் செய்யவேண்டும் என்பதிலே முனைப்பு உள்ளம் கொண்டு அவற்றில் அயராமல் இருந்து, சோர்வு அடையாமல் இருந்து, அந்தப் பணிகளை முடிப்பதிலே நல்ல ஆர்வமும் ஊக்கமும் காட்டி வந்தார்கள் என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே, சிறந்த பண்புகளுக்கு உறைவிடமாக இருந்தார்கள் என்பது மட்டும் அல்லாமல், மற்றவர்களை மதிக்கும் சிறந்த கொள்கையையும் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்களிடத்திலேயும் அவர்கள் மாச்சரியம் கொள்ளாமல் யாராக இருந்தாலும், எல்லோரையும் மதிக்கின்ற சிறந்த பண்பைக்

1987 பிப்ரவரி 28] [டாக்டர் இரா, நெடுஞ்செழியன்]

கொண்டிருந்து, அவர்களுக்கெல்லாம் உரிய மதிப்பைக் கொடுத்து அந்த வகையிலே அரசியலிலே ஜனநாயகப் பண்புகளுக்கு ஏற்ப தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வந்த ஒரு நல்லவர் ஆவார்கள். ஆகவேதான் அரசியலிலே உள்ள எல்லாக் கட்சித் தரப்பினர்களாலும் மிக மிக பாராட்டத் தக்க அளவுக்கு, மிகச் சிறந்து விளங்கியவர்களா வார்கள்.

யாரையும் அவர்கள் குற்றம் சொல்லுகிறார்கள் என்பது அல்ல; கொண்ட கொள்கையில் உறுதிப்பாட்டோடுதான் விளங்கவேண்டும் என்று விளங்கினார்கள். எந்த ஒரு இடத்திலும் தன்னுடைய கட்சிச் கொள்கையையோ, தன்னுடைய கொள்கையையோ விட்டுவிடவும் மாட்டார்கள். இங்கேயும், அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தபோதும் சரி, பல்வேறு வகையிலே பணிகளைப் புரிந்து வந்த போதிலும் சரி, எந்த சந்தர்ப்பத்திலும், எந்த ஒரு கட்டத்திலேயும், தன்னுடைய கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள். அதை யார் எப்படி எதிர்த்தாலும் கூட, அவற்றையெல்லாம் சமாளித்து நடத்திச் செல்லுகின்ற அளவுக்குத் திடமான உறுதியைப் பெற்று, தளராமல் இருந்து எடுத்துச் சொல்வார்கள். அதுதான் அவரிடத்திலே, எல்லோரும் பாராட்டத்தக்க அளவிற்கு, ஒரு சிறந்த பண்பாக இருந்து வந்ததை சிறப்பாகக் காணலாம். கடைசி வரையிலும் அதை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு ஆபத்திலே சிக்கிகையே முறிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே அவர்கள் கீழே விழுந்து காயமுற்றார்கள். அதற்குப் பிறகு வடநாட்டுக்கு ஒரு மகாநாட்டிற்காகச் செல்லும் போது அங்கேயும் காயமுற்றார்கள். மதுரையிலே ஒரு விழா விற்குச் செல்லும்போது அவருடைய எலும்பே நொறுங்கிற்று. இப்படிப் பல்வேறு வகையிலே தன்னுடைய உடல் உறுப்புகளே முறிந்த காலத்திலும் கூட, கண் பார்வை மங்கிய காலத்திலும் கூட, பலருடைய அழைப்பையும் ஏற்று, அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் செல்ல அவர் தவறியதே இல்லை. அப்படி மற்றவர்களை மதிக்க வேண்டும் என்பதிலே கொள்கை ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் அவர்கள். நீங்கள் வர வேண்டாம் என்று பலபேர்கள் பல முறைகளில் எடுத்துச் சொன்னாலும் கூட, அது மரியாதை அல்ல, தாம் நேரில் போவதுதான் மரியாதை என்று, கடைசி வரையில் அதைக் கடைபிடித்தார்கள். கடைசி காலம் வரையிலும் அந்தக் கொள்கையில் உறுதியோடு கடைபிடித்து வந்ததற்குக் காரணம், ஆங்கிலத்திலே 'will power' என்று எடுத்துச் சொல்வார்கள், அந்த அளவில் அந்த உள்ள உறுதிதான் அவருடைய உடல் நலியையெல்லாம் பொருட்படுத்தாத அளவிற்கு இறுதி வரையில் கொண்டு வந்தது. இவை எல்லாம் எதிர்காலத்தில் அரசியலில் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்ற நல்ல

1987 பிப்ரவரி 28 [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பண்புகளாகும். இப்படிச் சிறந்த பண்புகளுக்கும், சிறந்த அறிவுத் திறனுக்கும், ஆற்றல் திறனுக்கும், செயல்பாட்டுத் திறனுக்கும் செய்து முடிக்கின்ற திறனுக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிய அவர்கள் என்றென்றும் மக்களுடைய உள்ளங்களில் நீங்காத நிலைத்த இடத்தைப் பெறவேண்டுமென்று கருதித்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த தொரு இடத்தில் வைத்து எரியூட்டவேண்டுமென்று நினைத்து, அதற்கான இடத்தையும் ஒதுக்கி வைத்தார்கள். அவருடைய குடும்பத்தினர் அவர்களை வழக்கமாக மற்றவர்களை எரியூட்டுகிற இடத்தில் வைத்து எரியூட்ட வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், அவர்களுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கருதித்தான், ஒரு தனி இடத்தில் வைத்து அவருடைய உடலை எரியூட்டவேண்டுமென்று கருதியது மட்டுமல்லாமல், எரியூட்டிய இடத்தில் ஒரு நினைவு மண்டபம் தக்க முறையில், தக்க விதத்தில் கட்டி, அவரைப் பற்றிய நினைவுகள் என்றென்றும் பதியவேண்டுமென்றும் கருதி, ஒரு நினைவு மண்டபம் கட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

அப்படிச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய அவர்கள் மறைந்தது நமக்கெல்லாம் பேரிழப்பாகும். இந்தியாவிற்கு, குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு பொதுவாக அரசியல் உலகத்திற்கு பேரிழப்பாக அமைந்திருந்தாலும் கூட அவர்கள் காட்டிய நெறி முறைகளும், வழிமுறைகளும் பலருக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குமென்ற முறையில் அவர்களுக்கு இரங்கல் தெரிவிக்க வேண்டிய கட்டப்பாடு உடையவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். அந்த முறையில் இந்த அவையின் சார்பாக பொதுவாகவும், ஆளும் கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக குறிப்பாகவும், அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவரைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய மறைவு குறித்து முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து எங்களது கருத்துக்களை இங்கே சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறோம். மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட கால வீரர் ஆவார்கள், அவரைப் பற்றி நம்முடைய பாரதத்தின் ஜனாதிபதி அவர்கள் தம்முடைய இரங்கலை குறிப்பிடுகிறபோது விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒழுக்கமான சிப்பாய் மறைந்தது மிகப்பெரிய இழப்பு என்று சுட்டிக் காட்டியதை நினைவு கூறவேண்டியிருக்கிறது, அதே போல இன்றைய துணை ஜனாதிபதியாக இருக்கின்ற மாண்புமிகு

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 பிப்ரவரி 28]

திரு ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது 40 ஆண்டுகாலம் தமிழகத்தினுடைய மேன்மைக்காகப் பாடுபட்ட மிகச் சிறந்த சுதந்திரப் போராட்ட வீரரைத் தமிழகம் இழந்தது என்று குறிப்பிட்டதையும் நாம் நினைவு கூறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதேபோல, நமது பாரதப் பிரதமர் திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது தமிழகம் ஒரு தலைசிறந்த நிர்வாகியையும், ஒரு தலைசிறந்த தேசியவாதியையும் இழந்தது என்பது மட்டுமல்ல, அந்த இழப்பு காங்கிரஸ் பேரியக்கத்திற்கும் உரிய ஒன்று என்பதை தமது இரங்கலில் சுட்டிக்காட்டிய சூழ்நிலையை வைத்துப் பார்க்கிறபோது மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய உயர்விற்காக எப்படியெல்லாம் பாடுபட்டார் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மேலும் முதன்முதலாக மதுரையில் பல்கலைக் கழகத்தை அவர் நிறுவின போது அப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு துணைவேந்தராக முழுக்க முழுக்க தமிழ் மட்டும் அறிந்திருந்த ஒரு பேராசிரியரை, ஒரு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த திரு தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களை நியமித்ததை நாம் மறக்க முடியாது. (குறுக்கீடு)

[முற்பகல் 10-20]

அவர் பன்மொழிப் புலவர். இருப்பினும் தமிழை முழுக்க முழுக்க அறிந்த ஒரு பேராசிரியராக அவர் விளங்கியதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் கல்வி மந்திரியாக இருந்தபோது அவர் செய்த சேவைகளை நாம் பாரட்டத்தான் வேண்டும். பாரதியாருடைய இறந்த நாளை கொண்டாடிக் கொண்டிருந்த நாம், அவருடைய பிறந்த நாளை டிசம்பர் மாதம் அரசு விழாவாகக் கொண்டாடக் கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்கி, அதைத் தானே முன் நின்று நடத்தி கடற்கரையிலே டாக்டர் மு. வ. அவர்களுடைய தலைமையிலே மிகச் சிறந்த விழாவாக நடத்தியதை நினைவு கூறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1967-லே சர்வதேச தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக அதற்கு முன்னால் தமிழக முதல்வராக இருந்த இவர் மிகவும் ஆர்வம் காட்டி ஊக்குவித்தார். 1966-ஆம் ஆண்டு மலையாளில் கோலாலம்பூரிலே தமிழ்ச் சங்கத்தினர் மூலமாக உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது, அப்படி நடைபெறுவதற்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தவர் மறைந்த பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. அந்த மாநாட்டிலே ஒரு குழுவாகச் சென்று கலந்துகொண்ட அவர், அடுத்த மாநாடு தமிழகத்திலேதான் நடைபெற வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க 1967-லே ஆட்சி

1987 பிப்ரவரி 28]

[திருமதி. டி. யசோதா]

மாற்றத்திற்குப் பிறகு, மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டை தமிழகத்திலே நடத்தி முடித்தார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ஐ. நா. கலாச்சார சமூக நிறுவனத்தினர் மூலமாக குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிடுந் அமைப்பினை தோற்றுவித்து, அதிலே 10 நூல் தொகுப்பினை பெரிய சாமி தூரன் அவர்களை ஆசிரியராக நியமித்து, விஞ்ஞானச் சொற்கள் தமிழில் முதன்முதலாக வெளிவரக் காரணமாக இருந்தவர் நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் என்பதை மறக்க முடியாது.

பாகிஸ்தான் யுத்தம் ஏற்பட்ட நேரத்திலே அனைத்துக் கட்சியினரையும் ஒன்றாகத் திரட்டி, தமிழகத்தினுடைய ஒரே குரலாக எதிரொலிக்கச் செய்து, மிகப் பெரிய ஒரு ஊர்வலத் தையும் நடத்தி, அதிலே எல்லோரையும் பங்கு கொள்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்தி தமிழக மக்கள் மூலமாக நகைகளையும் பணத்தையும் இனாமாக எந்தவித எதிர்பார்ப்புகளும் இல்லாமல் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை, ஒரு எழுச்சியை உருவாக்கிக் கொடுத்த காரணத்தால், அன்றைய பிரதமராக இருந்த திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே குறிப்பிடுகின்ற போது இந்தியாவிலே மிகப் பெரிய தேசிய எழுச்சியை தமிழகத்திலேதான் காண முடிந்தது என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு சிறப்பினை நம்முடைய தமிழகத்திற்கு உருவாக்கித் தந்த தலைவர், தலைசிறந்த நிர்வாகியாவார்கள். அவர்கள் நேரம் கடத்தாது, ஒப்புக்கொண்ட நிகழ்ச்சிக்கு உரக் கூடியவர். நல்லவர், ஒழுக்கசீலர். சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளிலே பங்கேற்று, அவர் தலைமைச் செயலகத்திலே இருந்து செல்லுகின்ற போது, மற்றவர்கள் தங்களுடைய கடிகாரத்தை சரிபார்த்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவிற்குக் காலம் கடத்தாத வாழ்க்கையை வாழ்ந்து மறைந்தவர்.

வயதான சூழ்நிலையிலே கூட ஒப்புக்கொண்ட நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தன்னால் முடியவில்லை என்றாலும் கூட, மற்றவர்கள் துணையோடு அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்து, கலந்து கொண்டு, மற்றவர்களுடைய சுகதுக்கங்களிலே பங்கு கொள்ளக் கூடிய ஒரு நல்லவர் எவ்வளவு பெரிய திட்டங்களாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டங்கள் லாபகரமான திட்டங்களாக இல்லாது இருந்தாலும், பொதுமக்களுக்கு அதனாலே நன்மைகள் விளையக்கூடியது என்று இருந்தால் அந்தத் திட்டங்களை உடனுக்குடனே நிறைவேற்றி, தமிழக மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இந்தத் தமிழகத்திற்கு உருவாக்கித் தந்தவர்.

[திருமதி. டி. யசோதா]

[1987 பிப்ரவரி 28]

கோயில் நிர்வாகம் என்று சொன்னால், அது தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தச் சூழ்நிலையை கட்டிக் காத்தவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்லவர். மாற்றார் சொல்லுக்கு மரியாதை கொடுக்கின்ற வகையிலே, அவர்கள் கருத்துக்களிலே உண்மை இருக்குமானால், அதை ஏற்று அதற்கு ஒரு செம்மையான வடிவம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு மிகப் பெரிய சுதந்திர போராட்ட வீரரைத் தமிழகம் இழந்து தவிக்கின்ற நேரத்திலே அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அவை முன்னவர் அவர்கள் காலஞ் சென்ற பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களின் மறைவு குறித்து அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்ற வகையிலேயும் அஞ்சலியை செலுத்துகின்ற முறையிலேயும் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், உறுப்பினர்களின் சார்பிலும் வழி மொழிந்து ஒரு சில வார்த்தைகளை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

நமது அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, ஏறத்தாழ 32 ஆண்டு காலமாக தொய்வின்றி அரசியலில் இடம்பெற்று, பொதுவாழ்க்கையிலே இடம்பெற்று, தன்னை நிலைநாட்டிய வரலாற்று வீரர்களில் பெரியவர் காலஞ் சென்ற திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களும் ஒருவர் என்பதை இந்த நாடு அறியும். பழம்பெரும் போராட்டத் தலைவராகவும், தலைகிறந்த நிர்வாகியாகவும், பழுத்த அரசியல்வாதியாகவும், பல பொறுப்புகளைத் திறமையோடு ஏற்றுச் சமாளித்து வெற்றிகண்டவராகவும், குறிப்பாக கோப்புகளைப் பார்ப்பதில் அவருக்கு இணை அவரேதான் என்று சொல்லத்தக்க வகையில், யாரும் அவரை திசை திருப்ப முடியாது என்று கூறத்தக்க வகையிலே, தன் வல்லமையைக் காட்டி புகழைச் சேர்த்தவர் காலஞ்சென்ற பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் ஆவார்கள். அவர் கோபதாபங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். என்னைப் பொறுத்த வரையில், தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொது மேடைகளிலே நான் பேசுகின்ற நேரங்களிலேயும், பாராளுமன்றத்திலே நான் பேசுகின்ற நேரங்களிலேயும், காலஞ்சென்ற திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களைப் பற்றி கடுமையாக விமர்சித்திருக்கிறேன். எவ்வளவு கடுமையாக விமர்சித்தாலும், அந்த விமர்சனங்கள் ஜனநாயகத்திற்குத் தேவை என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் அதை எடுத்துக் கொண்டார்கள் தவிர, ஜனநாயகத்திற்கு மாறுபட்ட, முரண்பட்ட வேறுபட்ட எண்ணங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்ற உணர்வை உள்ளத்திலே ஏந்தி அப்படி இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவற்றை

1987 பிப்ரவரி 28]

[திரு. கி. மனோகரன்]

யெல்லாம் காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு கதவுகளாகத் திறந்து விடக் கூடாது என்று திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் பெரிதும் துணிவோடு இருந்து, காரியங்களைச் சாதித்தார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள்.

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பாளை சிறைச்சாலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் Preventive Detention என்ற சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப் பட்டு அடைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில், நாகர்கோவில் செல்லு கின்ற வழியில் நான் அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று காலஞ் சென்ற திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களிடம் கேட்டேன். முதலில் மறுத்தார். மறுத்ததற்குப் பிறகு, ஆழ்ந்து யோசித்ததற்குப் பின்னால் அவசியம் பார்க்க வேண்டுமா என்று கேட்டார். ஆம் என்றேன். அப்படியானால் நீங்கள் தாராளமாகப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகின்ற தாராள மனப்பான்மையை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும்—தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றைச்—சட்டிக் காட்டுவதற்கு மன்றம் என்னை மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய திருமகள் திருமணத்திற்கு நீங்கள் வரவேண்டும், ஆசிர்வாதம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்ட நேரத்தில், நிச்சயம் நான் வருகிறேன், வாழ்த்துகிறேன் என்று சொல்லி நடக்க முடியாத அந்த நேரத்திலே, தள்ளாடிக் கொண்டிருந்த அந்த நேரத்திலே, நடந்து வந்து வாழ்த்தைத் தெரிவிக்க முடியாத அந்த நேரத்திலே சிலபேர் அவரைத் தூக்கி வந்து நாற்காலியில் உட்கார வைக்க, அவர் அங்கிருந்து கொண்டு மணமக்களை, என்னுடைய செல்வியைப் பாராட்டி, வாழ்த்திய அந்த நிகழ்ச்சியை எண்ணி நான் மெய் சிலிர்த்துப் போனேன் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிப்பதோடு, அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல், அத்தகைய பெருந்தன்மைக்கு தன்னை ஆளாக்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தார் என்பது மற்றவர்களுக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக பேசிய அதன் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பக்தவத்சலம் அவர்களின் நிர்வாகத் திறன் பற்றி சிறப்பாக எடுத்துப் பேசினார்கள். நான் ஒரு வேண்டுகோளை மட்டும் இந்த நேரத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். ஏற்புடைத்தான எனது வேண்டு கோள் அடிப்படை உண்மையை நிச்சயம் பிரதிபலிக்கும் என்று அரசு நம்புமேயானால் 32 ஆண்டுக்காலம் பொது வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து இருந்து தனது திறமையை உலகிற்குக் காட்டிய

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 பிப்ரவரி 28]

நாட்டுப்பற்று மிக்க தலைசிறந்த நிர்வாகி என்ற பெயர் எய்திய திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தை இந்த மன்றத்திலே வைக்கவேண்டும் என்று நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பாக இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் 90 ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்தார்கள். நாவலர், அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் 90 ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்றாலும் என்னைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் 100 ஆண்டுக்காலம் அவர்கள் வாழ்வார்கள் என்று எண்ணியதற்குக் காரணம் அவர்கள் இறுதி நேரத்திலே மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டிருந்த நேரத்திலே நான் ஒடோடிச் சென்று பார்த்த நேரத்திலே அவர்கள் தெளிவான சிந்தனையோடு நினைவாற்றலோடு அழுத்தந்திருத்தமாகக் கருத்துக்களைப் பேசியதை இன்னதற்கும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்டவர் இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இருக்கக்கூடாதா என்று எண்ணத்தக்க அளவுக்கு ஒரு வரலாற்றை உருவாக்கிச் சென்று இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவரின் மறைவுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும் அதன் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சார்பாகவும் இங்கே வீற்றிருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களின் சார்பாகவும் இங்கே இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து உணர்வை வெளிப்படுத்தி இரங்கலைத் தெரிவித்த அவை முன்னவரின் உணர்வோடு என்னை ஒன்றிவைத்துக் கொள்கிறேன், இணைத்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 90 ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்திருந்து தமிழ்நாட்டின் அரசியல் நடவடக்கைகளில் ஒரு ஆழமான முத்திரையைப் பதித்துச் சென்றுள்ள திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய மரணம் நம் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு பெரும் நட்டம் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வித்தியாசம் இருக்கமுடியாது.

தன்னுடைய வாழ்நாளில் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல், ஒரு கட்டத்தில் முதல் அமைச்சராகவும் மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் அமைச்சரவையில் ஒரு உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். இங்கே இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல் அநேகமாக அவர் பங்குபெறாத எந்த இலாகாவும் அரசாங்கத்தில் இருந்திருக்காது என்று கருதுகிறேன். அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? எந்த இலாகாவை நிர்வகிப்பதற்கும் தன்னுடைய திறமைக்கேற்ப அந்த இலாகாக்களை நடத்திச் செல்வதற்கும் அவர்களுக்கு ஞானமும் திறமையும் இருந்தது என்பதைத்தான் அது வெளிப்படுத்துகிறது,

1987 பிப்ரவரி 28]

[திரு. கு. ரமணி]

அதைப் போன்று அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முக்கியமான தலைவர்களிலே ஒருவராக விளங்கி தமிழ்நாட்டில் தன்னுடைய கட்சியின் முன்னேற்றத் திற்காக 1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரப் பிரகடனத்திற்கு முன்பிருந்து ஆட்சியை ஸ்தாபித்து நடத்திக்கொண்டு வந்த காங்கிரஸ் கட்சி அரசாட்சியைத் தொடர்ந்து கொண்டுசெல்வதற்காக பிடிவாதமாக நின்று தன்னுடைய கொள்கையை வலியுறுத்தி நடத்தி வந்தவர்கள். என்ன எதிர்ப்புகள் வந்தாலும் தன்னுடைய நிலையிலிருந்து ஒரு துளியும் வழுவாமல் அந்த எதிர்ப்புக்களையெல்லாம் சமாளிக்கக் கூடிய தன்மையில் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்வு இருந்தது.

அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே என்னுடைய கட்சிக்கும் பவலிதமான அனுபவங்கள் இருந்தன. தன்னுடைய கொள்கையை அவர்கள் வலியுறுத்தி எந்த எதிர்ப்பையும் சமாளிக்கக் கூடிய தன்மையிலே சில சந்தர்ப்பங்களிலே மிகுந்த நயத்தோடும் மனிதாபிமானத்தோடும் செயல்பட்டு செய்த செயல்கள் பல உண்டு. இன்றைக்கும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் படியான பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தைப் பற்றி நாங்கள் விவாதிக்கும்போது, போராடும்போது, ஒப்பந்தங்கள் உருவாக்கும்போது 'பக்தவத்சலம் அவாரு' என்று ஒன்றைக் கூட நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வைத்து அதிலே எடுத்துச் சொல்லுவது உண்டு. புதிதாக வளர்ந்து வரும் பஞ்சாலைகளுக்கு எப்படி வேலைப்படுவை நிர்ணயிப்பது, எப்படி சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பது என்று பெரும் தகராறு வந்த காலத்தில் அதிலே தலையிட்டு அவரே நடுவராக இருந்து ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுத்தவர். தீர்ப்பினுடைய சாதகபாதகங்களைப் பற்றி சொல்லவேண்டிய சமயம் அல்ல இது. ஆனால் அந்த செயலைச் செய்து அது தொடர்ந்து சரித்திரத்தில் இடம் பெறும்படியான காரியத்தை செய்தவர். அவருடைய ஆட்சியில் நாங்கள் எல்லாம் சிறைக்கூடத்தில் பல காலம் இருந்து இருக்கிறோம். ஒரு தரம் கடலூரில் உள்ள சிறையில் இருந்து 15 நாட்கள் பரோல் பெற்றுக் கொண்டு நாள் என் வீட்டிற்கு வந்தேன். அப்போது என்னுடைய மனைவி நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அதற்காக 15 நாள் பரோல் எனக்குக் கொடுக்குமாறு நான் அதிகாரிகளிடம் கேட்டதற்கு, அவர்கள் சொன்னதற்கு இணங்க அவருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி அவரும் பரோலை அனுமதித்து 15 நாட்கள் பரோல் முடிந்து கடலூர் ஜெயிலுக்கும் போவதற்குப் பதிலாக நேராக நான் அவருடைய அறைக்கு இங்கே சென்னைக்கு வந்தேன். அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒரு சீட்டைக் கொடுத்தேன். உடனே உள்ளே அழைத்தார். உட்கார வைத்தார் வீட்டில் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். உடல் நலம் சரியில்லை என்னுடைய மனைவிக்கு அறுவை சிகிச்சை நடந்த நேரத்தில் என்னை வெளியே

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 பிப்ரவரி 28]

அனுப்ப மறுத்து விட்டார்கள். இப்போது 15 நாட்கள் பரோலில் வந்து இருக்கிறேன். என் மனைவி இன்னும் சரியான முறையில் நடமாட முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி எனக்கு பரோலை நீட்டிக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டேன், ஆனால் அரசாங்கச் செயலாளர் நீட்டிக்க முடியாது என்று பதில் கொடுத்து விட்டார், உங்களிடத்தில் சொல்லிவிட்டு நான் சிறைக்குச் செல்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர் நீங்கள் சிறைக்குப் போக வேண்டாம், நீங்கள் வீட்டுக்கு திரும்பிச் செல்லுங்கள், நான் உங்கள் பரோலை நீட்டிக்கிறேன் என்றும், ஏன் இப்படிச் செய்தார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை என்றும் எனக்கு பதில் சொன்னார்கள், எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் கொள்கை அளவில் கடுமையானவர், அவருடைய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளை நாங்கள் எதிர்த்தாலும், தொடர்ந்து விமர்சித்தாலும், எதிர்த்துப் போராடி வந்தாலும், அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தாலும் அரசியலில் என்ன வித்தியாசங்கள், என்ன மாறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஒரு மனிதாபிமானத்தோடு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதில் சில சந்தர்ப்பங்களில் அதி தீவிரமான நிலையைத்தான் கைக்கொண்டு இருந்தவர் என்பதை சில அனுபவங்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன, அப்படிப்பட்டவர் நீண்ட நெடும் காலம், 90 ஆண்டுகாலம் வாழ்ந்து இருக்கிறார். இந்தத் தமிழ்நாடு அரசினுடைய பணியில் அவரைப் போன்று இத்தனை ஆண்டுகள் அமைச்சராக இருந்தவர் யாரும் இப்போது இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து, அனேகமாக அதுதான் உண்மை, அப்படிப்பட்ட ஒருவர் தன்னுடைய இயக்கத்திற்காகவும், தன்னுடைய கட்சியின் கொள்கைக்காகவும் பிடிவாதமாக நின்று போராடி தன்னுடைய முத்திரையைத் தமிழ்நாட்டு சரித்திரத்தில் பதித்தவர், அன்னாருடைய மறைவு நிச்சயமாக ஒரு பெரிய இழப்புதான். அந்த முறையில் நமது முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தோடு மார்க்சிஸ்டு கட்சி தன்னையும் ஒன்றிணைத்துக் கொண்டு அன்னாருடைய மறைவால் வருந்துகின்ற அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், உற்றார் உறவினர் அத்தனை பேருக்கும் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்களுடைய மறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவித்து மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை ஜனதா கட்சியின் சார்பாக வழி மொழிந்து பேசுகிறேன், மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள், அவருடைய அரசியல் வாழ்க்கையின் 60 ஆண்டுக் காலத்தில் சுதந்திரப் போராட்ட வீரராகத் திகழ்ந்தார், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய வளர்ச்சிக்காகப் பாடு

1987 பிப்ரவரி 28] [திரு எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம்]

பட்டார், 1927 ஆம் ஆண்டு வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு விட்டு கட்சியினுடைய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்ட அவர், 1937 ஆம் ஆண்டு செங்கற்பட்டு ஜில்லா வின் துணைத் தலைவராகவும், சென்னையினுடைய துணை மேயராகவும், பார்லிமெண்டரி காரியதரிசியாகவும் பணியாற்றினார். 1946 முதல் 1962 வரை விவசாய அமைச்சர், கல்வியமைச்சர் தொழில்மைச்சர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர், உள் துறை அமைச்சர் நிதியமைச்சர் என்று பணியாற்றும் வகையில் பல்வேறு இலாக்காக்களை மிக நல்லமுறையிலே நிர்வகித்து வந்தார். நம்முடைய இரங்கல் தீர்மானத்தில் கூட 1952 வரை என்று போட்டுவிட்டு, பிறகு 1954 என்றிருக்கிறது. அப்படி என்று சொன்னால், முன்னாள் முதல்வர் இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களுடைய மந்திரி சபையில் இல்லாதது போலாகிறது. அதைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் இராசகோபாலாச்சாரி மந்திரி சபையில் இருந்திருக்கிறார் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1953-ல் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அதன் பிறகு பெருந்தலைவர் காமராசர் அன்புக்குப் பாத்திரமாகியிருந்த காலத்திலே 1963 முதல் 1967 வரை தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக அவர் இருந்திருக்கிறார். அவருடைய குண நலன்களைப்பற்றி ஆளுங்கட்சியில் நிதியமைச்சர் அவர்களும். மற்றும் சக தரப்பு, எதிர்தரப்புக் கட்சியினர்கள் எல்லாம் மிக அதிகமாக சொன்னாலும் கூட, நானும் அதிலே என்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றவர்களை மதிக்கும் தன்மை உள்ளவர். கருத்து வேறுபாடு உள்ளவர்களையும் வரவேற்பார்.

அதே போன்று கேள்விகளுக்கு நகைச்சுவையாகப் பதிலளிப்பார். 1967-லே காங்கிரஸ் வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தபோது பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் புதிய ஆட்சியினர் ஆட்சியினுடைய அனுபவத்தை பழகிக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆறு மாத காலத்திற்கு எதுவும் பேச மாட்டேன் என்று அறிவித்த பிறகும் கூட பக்தவத்சலம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே விஷக்கிருமிகள் பரவிவிருக்கின்றன. இது எதில் கொண்டுபோய் முடியுமோ என்று அறிக்கை விட்டார். எதற்கும் அவர் அஞ்ச மாட்டார். மனதில் பட்டதைச் சொல்வார் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மறைகின்ற காலம் வரை 90 ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்த அந்த முதியவர் அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலேயும் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்தார் என்பதை இந்த நேரத்திலே கிறப்பாக சொல்லி அவருடைய மறைவுக்கு, அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சிக்கும், ஆழ்ந்த அனுதாபத்தினை ஜனதா கட்சியின் சார்பாகவும், சக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பாகவும் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரியவர் முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலத்தினுடைய மறைவுக்கு முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு

[திரு பொ. உத்திரபதி]

[1987 பிப்ரவரி 28]

வந்த தீர்மானத்தோடு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இணைந்து கொண்டு, இந்த நாடு விடுதலை பெறுவதற்காக சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தன்னை அர்ப்பணித்து, இந்த நாடு விடுதலை பெற்றதற்கு பிறகு தமிழகத்தில் நீண்ட காலம், அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்று, 5 ஆண்டுகாலம் தமிழக முதலமைச்சராகவும் இருந்து பணியாற்றுகின்றபோது, மன உறுதியுடன் மற்றவர்கள் தன் நிர்வாகத்தில் தலையிடாத அளவிற்கும் நிர்வாகத்தை தூய்மையாக நடத்தக் கூடிய அளவிற்கும் தலைசிறந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக் காட்டிய பெருமை மறைந்த பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு உண்டு.

அமைச்சராவும், முதலமைச்சராகவும் இருந்த காலத்தில், தமிழகத்திலே எங்கள் கட்சிகள் போராடுகின்ற காலங்களில் எல்லாம் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்தால் கூட, இறுதியில் இந்தப் போராட்டத்தில் போராடக் கூடிய மக்களுடைய உணர்வுகள், அவர்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் நினைத்து, அப்போதைக்கப்போது தீர்வு கண்டு அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த பெருமை மறைந்த பெரியவருக்கு உண்டு. அந்த அடிப்படையில்தான் 90 வயதிலும்கூட, இறுதி வரையிலும்கூட, மன உறுதியோடு தன் மனதில் என்ன கருத்து தோன்றியதோ, அந்தக் கருத்தை தொய்வு இல்லாமல், தயக்கம் இல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு வளைந்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்குக் கூட இடம் கொடுக்காமல், பளிச்சென்று சொல்லி வந்த அந்த அடிப்படையில் மறைந்த பெரியவர் அவர்களுக்கு நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தனித் தன்மை அளித்து அவரைத் தனி இடத்தில் அடக்கம் செய்து, அங்கு நினைவு மண்டபமும் கட்டப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் இப்படி தேச பக்தர்களுக்கு சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுக்கு மக்கள் அவையில் அமைச்சராக இருந்து, மக்களுக்காக நற்பணி ஆற்றுகிறவர்களுக்கு, இப்படி ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த பாராட்டு அளிப்பது என்பதுதான் நம்முடைய தமிழகப் பண்பாட்டிற்கும், மரபுக்கும் ஒரு நல்ல இலக்கணமாக அமைவதாக இருக்கும்.

அதைப்போலவே தமிழகத்தில் ஆதிதிராவிடர் வகுப்பில் பிறந்து சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அமைச்சரவையில் நீண்ட காலம் பணியாற்றி ஓய்வாக இருந்த மறைந்த திரு. கக்கன் அவர்கள் தனக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் அற்ற நிலையில் இருந்தபோது, நமது தமிழக அரசு, அப்படி நிலையற்று இருந்த அந்தப் பெரியவர் திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு பென்ஷன் அளித்தது. தமிழ்நாட்டில் இப்படி தேசப் போராட்டக்காரர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முக்கியத்துவம் அளிக்கக்கூடிய அளவிற்குச் செய்த அந்த வரலாற்றின் அடிப்படையில்தான் நமது பெரியவா பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் தமிழக அரசு நினைவு மண்டபம் எழுப்பவிருக்கிறது.

1987 பிப்ரவரி 28]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பல்வேறு துறைகள் வைத்திருந்தாலும், அறநிலையத் துறையை வைத்திருக்கின்றபொழுது, எல்லா கோவில்களிலும் நிர்வாகம் சிறப்பாக நடத்தப்படவேண்டுமென்று செயல்பட்டவர்கள். அவர் மறைவிற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் கூட, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும், தமிழக அரசுக்கும் ஒரு வேண்டுகோள் விட்டார். தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கோவில்களுக்குக் கெல்லாம், மடங்களுக்கெல்லாம் நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன; அந்த நிலங்களை விவசாயிகளிடம் விட்டால், இயற்கைச் சீற்றத்தினால் அவர்களுக்கும் பலன் அளிக்கவில்லை. கோவில்களுக்கும் பலன் அளிக்கவில்லை, அந்தக் கோவில் நிர்வாகம் சீரும் சிறப்புமாக நடக்க வேண்டுமானால், அந்தக் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கி, அதில் வரக்கூடிய பணத்தை வங்கியில் போட்டு வட்டி எடுத்து நிர்வாகத்தைச் சிறப்பாக செய்யலாம் என்று திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மறைந்த பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய அந்தக் கருத்தை எதிர்காலத்தில் அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டுகோளாக விட்டு, அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து இருக்கக்கூடிய இரங்கல் உரையோடு இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் வீக்சாப்பாக நான் என்னையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே ஆரம் பிறை கண்டு வாழ்ந்த மூதறிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கிய பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய அரசியலில் தன்னுடைய செயல் திறத்தினாலும், ஒழுக்கத்தினாலும், திறமையினாலும், ஒரு ஆழமான முத்திரையைப் பதிப்பித்துச்சென்ற பெரியாராக இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். தமிழக சட்டமன்றத்தினுடைய விவாதங்களுக்கு வலிமை சேர்ப்பதிலும், எதிர்க்கட்சியினர் கூறிய சொற்களினால் விமர்சனம் செய்தபோதும் கூட, அமைதியாக இருந்து அவற்றையெல்லாம் கேட்டு, அதற்குரிய பதில்களை அவருக்கே உரிய பணிவான முறையிலும், தெளிவான முறையிலும், ஆற்றாமுக்கு போன்ற அருமையான தமிழிலும் அளித்திருக்கிறார்கள் அந்தப் பதில்கள் நம்முடைய சட்டமன்றத்தினுடைய குறிப்பேடுகளில் பதியப்பெற்றிருக்கின்றன. அவர் பெற்றிருந்த சட்ட ஞானம், அவர் காலத்திலே இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எந்தக் காலத்திலும் நீதிமன்றத்திலே விவாதத்திற்கு உரியவையாக ஆக்கமுடியாத அளவுக்கு, திறம்பட. இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் பின்பற்றத்தக்க அளவுக்கு விளங்கி

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல்சமத்] [1987 பிப்ரவரி 28]

வந்ததையும் நாம் காண்கின்றோம். பெரியவர், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தன்னுடைய முதுமை காலத்திலே கூட, தமிழகத் தினுடைய அரசியல் வாழ்வு பற்றிய கருத்துக்களை தீட்சனயத் தோடு. அரசியல் நுணுக்கத்தோடு பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லி, ஒரு முதறிஞரிடமிருந்து வரக்கூடிய கருத்துக்கள் என்று அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்டவர்கள் கூட ஒப்புக்கொண்டு பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு அவர் தமிழகத்தினுடைய ஒரு களஞ்சியமாக விளங்கினார் என்பதையெல்லாம் நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். அவருக்கு இருந்த அந்த அரசியல் ஞானம் நமக்கு மேலும் வழிகாட்டக்கூடிய அளவுக்குப் பயன்படவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் நமக்கு இருந்தாலும்கூட, இறைவனுடைய ஒரு கட்டளைக்கிணங்க, அவரும் இந்த முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்.

[முற்பகல் 10-50]

அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகிய சில நாட்கள் எனக்கு இன்னும் நினைவில் இருக்கின்றன. நான் நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலே போட்டியிட்டபோது எனக்கு ஆதரவு தேடி வேலூர் தொகுதிக்கு அவர்கள் வந்து, மூன்று நாட்கள் பல வேறு கூட்டங்களிலே பேசினார்கள். ஒரு குழந்தையைப் போல, அவருடைய சொந்த மகனைப் போல என்னை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் சென்ற எல்லா இடங்களுக்கும் என்னை அழைத்துச் சென்று, என்னை அறிமுகப்படுத்தி, நானே பல இடங்களிலே சிலிர்த்துப் போகக்கூடிய அளவுக்கு என்னைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசி ஆதரவு தேடிய அந்தப் பெருந்தன்மையை என்றுமே மறக்க முடியாது.

ஒரு சமயம் ஒரு பெரியவர் என்னைப் பற்றி மாறுபட்ட ஒரு கருத்து, ஏற்கனவே நான் தொடர்பு கொள்ளாத காரணத்தினாலே—கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று அறிந்துவிட்ட பெரியவர் அவர்கள் அவர்களிடத்திலே என்னை அழைத்துச் செல்லும்போது, என்னை வெளியிலேயே அமரச் செய்துவிட்டு, உள்ளே அவர் சென்று, பிறகு அவர் கொண்டு இருந்த கருத்துக்களை மாற்றுவதற்குரிய கருத்துக்களை எல்லாம் என்னைப் பற்றிப் பேசி, பிறகு அழைத்து என்னை அறிமுகம் படுத்தியபோது, அந்தப் பெரியவருடைய ஆசியும், ஆதரவும் எனக்குக் கிடைத்தது. பிறகு, வெளியே காரிலே சென்று கொண்டிருக்கும்போது நான் அதைப்பற்றி என்ன நினைப்பேனோ என்று அவர் கருதினாரோ, என்னவோ, அவர் சொல்லிக் காட்டினார்; 'ஏற்கனவே உங்களைப்பற்றி வேறு விதமான கருத்து கொண்ட காரணத்தினாலே திடீரென்று அழைத்துச் சென்றால், உங்கள் நேருக்கு நேராக அவர் வாயி விருந்து சில கருத்துக்கள் வந்து, உங்கள் மனம் நோவினை அடையுமே என்பதற்காகத்தான் நானே முதலிலே சென்று,

1987 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல்சமத்]

பிறகு உங்களை அழைத்தேன், தவறாக எண்ணாதீர்கள்' என்று சொன்னார்கள். ஆக, மற்றவர்களுடைய மனம் புண்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதிலே எத்தனை கவனம் அவர்கள் கொண்டு இருந்தார்கள் என்பதை அந்த நிகழ்ச்சி எடுத்துக் காட்டியது.

அவர் உடல் தளர்ந்து இருந்த நேரத்தில், பகல் உணவு அருந்திவிட்டு, அவருக்கு படுக்கைக்கு ஓய்வு பெறுவதற்காக ஏற்பாடு செய்யும்போது, நானும் அப்படி ஓய்வு பெறவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, எனக்கும் அந்த வசதிகளை எல்லாம் தேடித் தந்து, அந்த மூன்று நாட்களும் அவர்கள் நடந்துகொண்ட முறை எனது வாழ்நாளிலே மறக்க முடியாத, பெரியவர்கள் என்றால் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டான ஒரு பட்டறிவை எனக்குத் தந்தது என்று சொல்லவேண்டும்.

அவர்கள் முதலாவதாக அமைச்சராக இருந்த 1946-52 கால கட்டத்தில் இந்த அவையில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக என்னுடைய அரசியல் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் விளங்கி வந்தது. அதைப்பற்றி பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழகத்தினுடைய பிரபல வாரப் பத்திரிகை ஒன்றில் கட்டுரை எழுதிய அந்த முதறிஞர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்க வேண்டிய எல்லாவிதமான இலக்கணத்தோடு, கண்ணியமாக செயல்பட்டது முஸ்லீம் லீக் கட்சி என்று குறித்துக் காட்டினார்கள். ஆக, கருத்து மாற்றம் கொண்டவர்களையும் மதிப்பதிலே அவர்கள் எவ்வளவு சிறந்த பேருள்ளம் கொண்டவர்களாக இருந்தவர்கள் என்பதை அந்த எழுத்துக்கள் நமக்கு நிரூபிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அனுபவம் பெற்ற ஒரு பெருந்தலைவரை தமிழகம் இழந்துவிட்டிருக்கிறது. முன்னவர் முன் மொழிந்த இரங்கல் தீர்மானத்தோடு நம்முடைய இந்த உணர்வை அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்ற அந்தக் கருத்தோடு நான் ஒன்றுபட்டு அமைகிறேன்.

திரு குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அவை முன்னவர், முன்னாள் முதலமைச்சர் மறைவிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற இரங்கல் தீர்மானத்தில் காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸினுடைய உணர்வையும் இணைத்துக்கொள்வதற்காக நான் எழுந்து நிற்கின்றேன்.

திரு. பக்தவத்சலம் என்று சொல்லுகின்ற பெயருக்கு ஏற்பவே, அதில் முன் பகுதி சுட்டிக்காட்டுகின்ற 'பக்த' என்று சொல்கின்ற வகையில் சிறந்த பக்தராகவே இருந்து கொண்டிருந்தார். பெயருக்கு ஏற்ப செயல் முறைகள் சிலருக்குத்தான் அமையும். அப்படிப் பெயரும், வாழ்க்கையிலே நடந்த சம்பவங்களும் இணைந்து, பின்னிப் பிணைந்த ஒருமைப்பட்ட ஒரு வாழ்வை பெருமையோடு நடத்திய ஒரு பெருமகனார் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள். அவர் சிறந்த தேச பக்தராகவும்,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1987 பிப்ரவரி 28]

தெய்வ பக்தராகவும் இருந்தார். தேச பக்தர் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், ஒரு காலத்திலே அவருடைய குடும்பம் எப்படி இருந்தது என்பதைப்பற்றி, அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிக்கின்ற போது, மிகச் சீரும், சிறப்புமாக, செல்வம் கொழிக்கின்ற ஒரு சிமான் குடும்பமாக இருந்து கொண்டிருந்தது என்பதுதான் வரலாறு.

மீஞ்சூரிலே அவர் குடும்பம் இருந்த காரணத்தினாலே மீஞ்சூர் பக்தவத்சலனார் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் அவர் பிறந்தது நசரத்பேட்டைதான். நசரத்பேட்டையிலே இருந்த அந்தக் குடும்பமும் செல்வம் மிக்க குடும்பமாக இருந்த காரணத்தினாலே அவர்கள் நசரத்பேட்டையிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தால் அந்தக் காலத்திலே இருந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார், மரியாதை செய்யும் பொருட்டு, குண்டுகளை வெடிப்பார்களாம். குண்டுகளைப் போட்டு நசரத்பேட்டை முதலியார் குடும்பம் வருகிறது என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு வரவேற்பு குண்டுகளை வெடித்த, அந்த வெள்ளை கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியினுடைய தொடர்ச்சியாக வந்த வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்தே ஒரு காலத்திலே போராட்ட முன் வந்தார். ஆக குண்டு போட்டு வரவேற்ற தாயிற்றே என்று எண்ணாமல் குண்டு வெடித்தாலும் நான் அதை எதிர்த்துப் போரிடுவேன் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு பெரிய போராட்ட தளபதியாக இருந்ததற்குக் காரணம் அவருடைய தேச பக்தி. அந்தத் தேச பக்தியின் காரணத்தினாலே எத்தனையோ சிறை வாசங்களை அவர் அனுபவித்து இருக்கின்றார். 'அம்ரோட்டி' என்று சொல்லுகின்ற அமராவதி சிறைச்சாலையிலே எல்லாம் அவர் இருந்தபோது எழுதுகிறார். இரவு 8 மணி நேரத்திற்குக்கூட வெப்பம் 110 டிகிரி இருக்குமாம். கட்டில் கால்களைச் சுற்றி துணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு, ஈரக் காற்று கொஞ்சமாவது வரட்டுமே என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு அந்தக் கடுமையான வெப்பம் வீசுகின்ற இடத்திலே கூட அவர் சிறை வாசத்தை அனுபவித்தவர்.

தன்னுடைய குடும்பத்திலே பிறக்கின்ற குழந்தைகள், தன் குழந்தைகள் எல்லோருக்கும், தேச பக்தியை நினைவூட்டுகின்ற வகையிலே பெயர்களைச் சூட்டுவது அவர்களுடைய வழக்கம். 'சித்தரஞ்சன்' என்று முதல் குழந்தைக்கு—ஆண் குழந்தைக்கு—பெயர்; 'சித்தரஞ்சன் தாஸ்' என்று சொல்லுகின்ற மிகப் பெரிய தேச பக்தன் நினைவாக சூட்டப்பட்ட பெயர். 'சரோஜினி' என்று சொல்லுகின்ற சரோஜினி வரதப்பன் அவர்களை எல்லோரும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த சரோஜினி என்பது காஞ்சி மாநாட்டிற்கு கவிக்குயில் சரோஜினி தேவி வந்ததோடு மட்டும் அல்லாமல் பக்தவத்சலனார் வீட்டிற்கே வந்திருந்த நினைவாக, கவிக்குயில் சரோஜினி தேவியினுடைய நினைவாக தனது மகளுக்கு சரோஜினி என்ற பெயரை வைத்திருக்கின்றார். அடுத்த பெண்ணினுடைய பெயராக ருக்மணி என்று இருப்பதைப்

1987 பிப்ரவரி 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

பற்றி நான் சரோஜினி வரதப்பனிடம் கேட்டேன் ; அதுகூட தேச பக்தி நினைவாக வைத்துதானா என்று கேட்ட நேரத்தில், அதற்கு மட்டும் ஒரு விதிவிலக்கு சொன்னார். என்ன விதிவிலக்கு என்றால், பக்தவத்சலனாரும் அவருடைய மாமா முத்துலிங்க முதலியாரும் வேலூரில், சிறைச்சாலையில் இருக்கின்ற நேரத்தில் முத்துலிங்க முதலியாருடைய மனைவியார் காலமாகி விட்டார் என்ற செய்தி போனதாம். அந்தச் செய்தி போய் நீங்கள் இரண்டு பேரும் பரோலில் வரலாம் என்று சொன்ன நேரத்தில்கூட வரமாட்டேன் என்று மறுத்து உள்ளேயே இருந்தாராம். 'அது காந்திய சித்தாந்தத்துக்கு மாறுபட்டது, எனவே வரமாட்டேன்' என்று சிறையிலேயே இருந்தாராம். காலையிலே சாவு செய்தி வந்த நேரத்தில் வரமாட்டேன் என்று இருந்தவர்களுக்கு மாலையிலே இன்னொரு செய்தி வந்ததாம், பக்தவத்சலத்துக்குப் பெண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறதென்று. உடனே காலையிலே இறந்த அந்த முத்துலிங்க முதலியாருடைய மனைவியின் பெயரை வைப்போம் என்று சொல்லி ருக்மணி என்ற பெயரை வைத்தார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆக, ஒரு பெயர் வைப்பதற்கும்கூட நன்றி உணர்வோடு செய்து இருக்கிறார்கள் ; தேச பக்தியோடும் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பக்தவத்சலனார் வாழ்க்கையிலே நடந்த சம்பவங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்காக இந்த நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றாலும், சில செய்திகளை நாம் இங்கே நினைவுபடுத்துவதற்குக் கட்டமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அவரைப் பொறுத்தவரையிலே எனக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக பழக்கம் என்று சொல்லமுடியவில்லை என்றாலும் ஒன்றுபட்டிருந்த காங்கிரஸ் இளைஞர் பிரிவின் தலைவனாக வந்த நேரத்திலிருந்து அவரோடு நெருங்கிப் பழகுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது அவர் முதலமைச்சராக இருந்தார். ஊர்வலம் என்று போய்க் கொண்டிருந்ததை மாற்றி இளைஞர் காங்கிரஸுடைய சார்பிலே அதனை நடத்துகின்றபோது இளைஞர் பேரணி என்றும் "துடிக்கும் இரத்தமே தோள் தட்டி வா" என்றும் சொல்லுகின்ற புதிய சொற்களோடு நாங்கள் ஆரம்பித்த நேரத்தில் அவர்கள் எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் பாராட்டினார்கள் என்பது எனக்கு இன்றும் பசுமையாக நினைவு இருக்கிறது.

திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றபோது இன்னொன்றையும் நாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர் பழைய செய்திகளையெல்லாம் சில நேரங்களிலே, கூட்டங்களிலே சொல்லுகின்றபோது ஏதோ வரலாற்றைப் படிப்பதுபோல் இருக்கும். 'மியூசிக் அகாடமி'-யினுடைய வரலாற்றைப்பற்றி ஒரு கூட்டத்திலே அவர் பேசுகிறபோது சொன்னார். "30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு டாக்டர்

[தரு. குமரி அனந்தன்]

[1987 பிப்ரவரி 28]

அன்சாரி அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு பெரிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் மகாநாடு சென்னையிலே நடந்தது. அப் பொழுதெல்லாம் காங்கிரஸ் மகாநாடு நடக்கின்றபோது இன்னும் பிற மகாநாடுகளையும் சேர்த்து நடத்துவோம். அப்படி நடத்துகின்ற நேரத்தில் அகில இந்திய இசை மகாநாடு ஒன்று நடத்தினோம். அந்த அகில இந்திய இசை மகாநாடு நடத்துகின்ற நேரத்திலே கூடி இருந்தவர்கள் எடுத்த முடிவுதான் 'மியூசிக் அகாடமி' ஆரம்பிப்பதற்கு மூல காரணமாக இருந்தது" என்று அவர்கள் சொன்னதை நான் இப்பொழுதும் மனதிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எனவே மியூசிக் அகாடமி பக்கத்திலே போகிறபொழுது இது காங்கிரஸ் மகா சபைக் கூட்டம் நடந்த நேரத்திலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒன்று என்று சொல்லுகின்ற நினைவு இன்று பலருக்குத் தெரியாத நிலை யிருந்தாலும்கூட அவரைப் போன்றவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்பதன்மூலம் நாம் இந்த வரலாற்றைத் தெரிந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றது.

இன்னும், அவருடைய வாழ்க்கையைப் பார்க்கின்றபோது அவர் எத்தனை தடவை அமைச்சராக இருந்தார் என்பதைவிட அவர் எப்படி அமைச்சர் ஆனார் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. 1949 ஆவது ஆண்டு ஓமந்தூரார் போன தற்குப் பின்னால் அடுத்த முதலமைச்சர் அவர் என்றே ஒரு சிந்தனை இருந்தது. மாலை நேரத்திலே அவர் என்ற சிந்தனை இருந்து, மறுநாள் காலை நேரத்திலே குமாரசாமி ராஜா என்று வந்தபோதுகூட வெறுத்து ஒதுக்கி அவர் எந்தவிதமான சொற்களையும் சொல்லாமல், விரக்தி அடையாமல் அமைதியாக இருந்தார்.

அதைப் போலவே, இராஜாஜி அவர்களுடைய மந்திரி சபையிலே கோபால் ரெட்டி என்று சொல்லுகின்ற மிக இளைஞர் ஒருவர் மந்திரியாக இருந்தபோது அவருக்கு பார்லிமெண்டரி செக்ரட்டரியாக இருந்ததை இவர் வெறுத்து ஒதுக்கவில்லை. இவர் அனுபவசாலியாக இருந்தாலும்கூட, நம்மைவிட இளைஞராக இருக்கிறாரே அமைச்சர், அவருக்குக் கீழே அல்லவோ இருக்கிறோம் என்று நினைக்காமல், கட்சியினுடைய கட்டுப்பாட்டை கருதி இவர் அப்படியே இருந்ததை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இன்னும் ஒன்றைப் பார்க்கின்றபோது மிகப் பெரிய ஜனநாயகம் நிலவிக்கொண்டிருந்த காரணத்தினாலே அவர் என்னென்ன வகையிலே செயல்பட்டார் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். யார், யார் முதலமைச்சர்களாக வருவதற்குப் போட்டி யிடுகிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் எதிர்த்தே வாக்களித்திருக்கிறார் திரு. பக்தவத்சலனார். முதலமைச்சராகப் போட்டி மிட்டவர் யாரையும் அவர் ஆதரித்து அவர்கள் ஜெயித்ததில்லை.

1987 பிப்ரவரி 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

முதலமைச்சர்களாக போட்டியிடுபவர்களையெல்லாம் எதிர்த்து தான் அவர் வாக்கு அளிப்பார். இருந்தாலும் அவர்கள் முதலமைச்சர்களாக வந்த பிறகும் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களை மந்திரி சபையிலே சேர்த்துக்கொள்வார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அவருடைய நிர்வாகத் திறமை. இதுதான் அவருடைய வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்பட வேண்டும். கான்ட்ரவர்டி இல்லாமல் ஒரு வருடைய ஆற்றலை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு அடையாளம்.

(முற்பகல் 11-00)

அதைப் போலவே அவர் தமிழகத்தில் கோயில்களையெல்லாம் சீர்த்திருத்தி செப்பணிட்டு பெரிய பெரிய திருவிழாக்களையும் நடத்தினார், கும்பாபிஷேகங்களையும் நடத்தினார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதிலும் ஒன்று—பழனி திருக்கோயிலில் உபரியாக இருந்த பணத்தை எடுத்து கல்லூரிகளைத் தொடங்கியது மட்டுமல்லாமல் நாதஸ்வரக் கல்லூரி ஒன்றையும் தொடங்கினார். அந்த அளவுக்கு, கலைக்கு அவர் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அப்போது ஒரு பெரிய பிரச்சினையேகூட எழுந்தது. இந்துக் கோயில்களிலிருந்து நிதி எடுத்துத் தொடங்கப்படுகிற ஆஸ்பத்திரிகளிலும், அனாதை ஆஸ்ரமங்களிலும் பிற மதத்தைச் சார்ந்தவர்களை அனுமதிக்கலாமா என்ற கேள்வி எழுந்தபோது அவர் 'அதற்கும் ஆணித்தரமாகப் பதில் சொன்னார் ஆண்டவன் மதம் பார்ப்பதில்லை. அவனுக்கு மத பேதம் இல்லை என்று சொல்லி இந்துக் கோயில்களிலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஆஸ்பத்திரிகள் தொடங்கினாலும், ஒருவன் நோய் என்று வந்தால் அவன் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதைப் பார்க்காமல் நோய்க்கு மருந்து அளிப்பதுதான் நம்முடைய கடமை. இதன் காரணமாகத்தான் ஆண்டவனே கூட வைத்தீஸ்வரன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு எல்லோருக்கும் வைத்தியம் பார்க்க வேண்டியவனாக இருக்கிறான் என்று ஆணித்தரமாகப் பதில் சொன்னார், அந்த அளவுக்கு, சமயத்தில் சமரச நோக்கம் அவரிடம் இருந்தது என்பதற்கு இது அடையாளமாக இருந்தது.

அவர் 90 வயது வாழ்ந்தார் என்று சொல்லுகிறோம். அவர் பிறந்தபோது காங்கிரசுக்கு 12 வயது. அவர் பிறந்த நேரத்தில் நேரு பெருமகனாருக்கு 8 வயது. அவர் பிறந்த நேரத்தில் காங்கிரசுக்கு 12 வயது என்றால் ஏறத்தாழ அவருடைய வாழ்க்கை காங்கிரஸ் வாழ்க்கையோடு ஒன்றி இருந்தது என்ற காரணத்தால் நான் அதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட பெருமகனார் எதையெல்லாம் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வார் என்பதற்குப் பலவற்றை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1987 பிப்ரவரி 28]

பரீதாபாத் காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அங்கே மாநாட்டில் நான் நின்றனாகொண்டிருந்தேன். திடீரென்று மாநாட்டுப் பந்தலில் தீப்பிடித்துக்கொண்டது. கூடியிருந்தவர்கள் அங்குமிங்குமாக விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடினார்கள். அதில் யாரோ சிலர் இவரை இடித்துக் கீழே தள்ளிவிட்டார்கள், அதன் காரணமாக திரு. டக்தவத்சலம் அவர்களின் கை முறிந்து விட்டது. நாங்கள், கூடி இருந்தவர்கள் அதைப் பார்த்துவிட்டு, அவரை எழுப்பிவிட்டு, தூக்கினோம். அப்போதும் கூட அதை அவர் மிக மிகச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டார். “வலி, வலி” என்றோ “ஐயோ, ஐயோ” என்றோ எந்தவிதமான சொல்லையும் அவர் சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு மிக அமைதியாக அதை எடுத்துக் கொண்டார். அதைத் தாங்குகிற உடல் வலிமையும், உள்ள வலிமையும் அவருக்கு இருந்தது.

அதைப் போலவே இன்னொன்றையும் நாம் அவரிடம் பார்க்க முடியும். எந்த நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும் கண்டிப்பாக வந்துவிடுவார். எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. கடந்த குடியரசு தினத்தன்று குடியரசு தின விழா நிகழ்ச்சியை முடித்துக் கொண்டு நான் அவரைப் பார்க்க அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். முக்கியமான ஒன்றைக் குறித்து அவருடைய ஆலோசனையைப் பெற அவரிடம் சென்றிருந்தேன். “நான் வந்திருக்கிறேன், இது சம்பந்தமாக ஆலோசனை பெற வந்திருக்கிறேன்” என்று சொல்லியனுப்பிய உடனே படுத்துக் கொண்டிருந்தவர் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டார். அப்போது அவர் என்னிடம் காட்டிய அன்பும் அவர் கொடுத்த ஊக்கமும் இன்றும் என் நினைவில் பசுமையாக இருக்கின்றன. அதோடு மட்டும் அவர் நிற்கவில்லை. “நான் மிகப் பெரிய தலைவர் ஒருவருக்குக் கடிதம் எழுதப் போகிறேன், அதில் உன்னைப்பற்றி இன்னின்ன வாசகம் எழுதப் போகிறேன்” என்றும் என்னிடம் சொன்னார். பிறகு “நானைக்கு வா” என்றார். நான் “மாலையில் வரட்டுமா” என்றேன். “இல்லை, மாலையில் நான் குடியரசு தின விழாவிற்குப் போகிறேன்” என்று சொன்னார். நான் அங்கே போய் பார்க்கிறேன். அவர் விழாவில் நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறார். ஆக அவர் முற்றிய முதிர்ந்த கனியாக இருந்தாலும் தளிர் போன்ற ஒருவரையும் கூடத் தழுவி ஆசீர்வதிக்கிற மனப்பான்மை கொண்டிருந்தார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது மனது நெகிழ்கிறது.

அவர் இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் நம்மிடம் இருந்திருக்கலாம். காரணம் ஏதாவது ஐயப்பாடு என்று இருந்தால் ஓடிப் போய் அவரிடம் அந்த ஐயப்பாட்டைப் பற்றிக் கேட்கிற அளவுக்கு, ஒரு லெக்சிகனாக, ஒரு ரெஃபரன்ஸ் லைப்ரரியைப் போல் இருந்து கொண்டிருந்தார் அந்தப் பெருமகனார் என்பதையும் நாம் இன்றைக்கு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவரை இன்றைக்கு இடிந்திருக்கின்றோம் என்று எண்ணும் போது வேதனை தருவதாக இருக்கிறது. அவருடைய நினைவைப் போற்றுகிற வகையில் சட்டப் பேரவையில் அவருடைய

1987 பிப்ரவரி 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

திருவுருவப்படத்தை வைக்க வேண்டும் என்பதும் அவருக்கு நினைவு மண்டபம் கட்ட வேண்டும் என்பதும் நல்ல செய்திகளாக இருக்கின்றன. இந்த அரசு அவரைப் போற்றும், அவருடைய நினைவைப் போற்றும் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் எனக்கில்லை.

அவர் எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டு செய்தாலும் அந்தக் காரியத்தைத் தேச பக்தியோடும், தெய்வ பக்தியோடும் செய்து முடித்தார். 1962 ஆம் ஆண்டு திரு. காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது முதன் முதலாக பாரதியாருக்கு விழா நடத்த வேண்டும், அதையும் அரசு சார்பில் நடத்த வேண்டும் என்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்ட போது அதற்கு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு செய்து முடித்தார்கள். அந்த அளவிற்கு எல்லாவற்றிலும், தமிழ் பக்தராக, தேச பக்தராக, தெய்வ பக்தராக திகழ்ந்த ஒரு திருமகனார் இன்று நம்மிடையே இல்லை; அவரை நம் மத்தியில் வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இறைவன் அவரை அழைத்துக் கொண்டான் என்றாலும், அவர் விட்டுச் சென்ற இலட்சியங்களைப் பின்பற்றிச் செல்லும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே அவருடைய நினைவைப் போற்றி அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. முத்துசேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அவையின் முன்னவர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட தமிழ்த் திருநாட்டினுடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய மறைவு குறித்த இரங்கல் தீர்மானத்தோடு நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் தனது இளம் வயதிலேயே பெரிய போராட்ட வீரராகவும், பின்பு தேசியவாதியாகவும் திகழ்ந்தார். அவர் செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும், தன்னுடைய பட்டப் படிப்புக் காலத்திலேயே காங்கிரஸ் பேரியக்கத்துடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு தேசியத் தலைவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் எடுக்கிற முடிவுகளில் சாதக, பாதகம் ஏற்பட்டாலும் அவற்றையெல்லாம் தைரியமாகச் சந்திக்கக்கூடியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள்.

குறிப்பாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான முதுகுளத்தூரில் ஒரு இனக் கலவரம் நடந்தபோது எங்களுடைய இயக்கத் தலைவர் திரு. பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்தேவர் மீது கெர்லைக் குற்றத்தைச் சாட்டினார் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதே போன்று 1963-ல் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம்

[திரு. கே. ஸ்ரீராமன்] [1987 பிப்ரவரி 28]

நடந்து கொண்டிருந்தபோது, திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே அவர் அதை தன்னுடைய பலத்தால் அடக்க, ஒடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் விருப்பத்தோடு செயல்பட்டார் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் 90 ஆண்டுக் காலம் தமிழகத்திலே வாழ்ந்து தமிழ் நாட்டிற்கும், இந்தியத் திருநாட்டிற்கும் அரிய பல தொண்டுகளைச் செய்திருக்கிறார். அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைய நான் சார்ந்துள்ள பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. தமிழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் முதல்வர், பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களுடைய மறைவுக்காக அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இரங்கல் தீர்மானத்தினை நான் சார்ந்துள்ள இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாக வழிமொழிந்து, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மறைந்த பெரியவர், முன்னாள் முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள் மிகச் சிறந்த நிர்வாகியாக இருந்து செயல்பட்டவர். தனது கொள்கையில் பிடிவாதமும், தீவிர மனப்போக்கும் கொண்டவர். 90 வயது வரை அரசியலில், பொது வாழ்வில் மிகுந்த அக்கறையோடு இருந்து எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டு தனது கருத்துக்களைத் துணிச்சலாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் தன்னை அடக்கிக் கொள்ளாமல் தன்னுடைய கருத்துக்களைத் துணிச்சலாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர். 1977-ல் தமிழக முதல்வராக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றபோது “தர்மம் வெல்லும்” என்று சொல்லி துணிந்து தன்னுடைய வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்பியவர் அவர்.

அவர் முதல்வராக இருந்தபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சென்னையிலும், சென்னையின் சுற்றுப்புறங்களிலும் மற்றும் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அரசு புறம்போக்கு நிலங்களை இலவசமாக வீட்டுமனைப் பட்டாவாகவும், பயிர் செய்வதற்காகவும் வழங்கியவர் ஆவடி, அம்பத்தூர், மீன்கூர், எண்ணூர் போன்ற சென்னையைச் சுற்றியுள்ள புறநகர் பகுதிகளில் எல்லாம் பெருமளவிற்குத் தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்புகளை உருவாக்க அன்றைக்கு வழிவகுத்தவர் அவர்.

எங்களுடைய இயக்கத்தின் மறைந்த பெருந்தலைவர், இந்திய குடியரசுக் கட்சியின் தலைவர் தந்தை திரு. சிவராஜ் அவர்களின் மிக நெருங்கிய நண்பராக விளங்கியவர். அவருடைய

1987 பிப்ரவரி 28] [திரு. கு. தமிழரசன்]

குடும்பத்தோடு எந்த அளவிற்கு நெருக்கமாக இருந்தார் என்பதைக் காட்ட ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். எங்கள் தலைவர் திரு. சிவராஜ் அவர்களின் மனைவியார் அன்னை மீனாம்பாள் அவர்களை காங்கிரஸ் கட்சியிலே இணைத்துக் கொள்கிற அளவிற்கு நெருக்கமாக இருந்தார், திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே முதன் முறையாக தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவரைப் பொதுத் தொகுதியிலே நிற்க வைக்கும் அளவிற்குச் செய்தார். ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் எங்கள் தலைவருடைய மனைவியார் அன்னை மீனாம்பாள் சிவராஜ் அவர்களைப் போட்டியிட செய்தார். அந்த அளவிற்கு திரு. சிவராஜ் அவர்களின் குடும்பத்தோடு மிக நெருங்கியிருந்தவர். அவருடைய மறைவுக்காக, அவருடைய குடும்பத்திற்கு எங்களுடைய பேரியக்கத்தின் சார்பாக, இந்திய ரூபாய்க் கட்சியின் சார்பாக ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்,

திரு. வை. பாலசுந்தரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டினுடைய முன்னாள் முதலமைச்சர், பேரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மறைவு குறித்து இரங்கலும், பரிவும் தெரிவித்து பேரவையின் முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நிற்கிறேன்.

பாரத மாதாவின் கைகளிலும், கால்களிலும் பூட்டப் பட்டிருந்த அடிமை விலங்குகளை அடித்து உடைத்து அகற்ற அணி திரண்டு வந்த பாரத மாதாவின் சுதந்திர போராட்டப் பலையின் வீரரும், பல்லாண்டு அரசியல் அனுபவம் பெற்றவரும், பல்வேறு பொறுப்புகளில் இருந்து இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் சீரும், சிறப்புமாகப் பணியாற்றியவருமான பேரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய மறைவுக்கு எங்களுடைய இந்து தேச இயக்கத்தின் சார்பாக பரிவையும், இரங்கலையும் தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் தெரிவித்த இரங்கல் கருத்துக்களோடு என்னுடைய இரங்கலையும் இணைத்துக்கொள்கிறேன். இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிறைந்த மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற்றது.

[1987 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறைந்த பேரியவர் அவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் ஒத்திவைக்கப்பெறுகின்றன.

நாளை மறுநாள் (2-3-1987) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 11-11 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

3. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்று ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

1. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 29-9-1986 ஆம் நாளிட்ட 984 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

2. தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 18-10-1986 ஆம் நாளிட்ட 1042 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53(5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

3. தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழக அமைச்சர்கள் மற்றும் சட்டமன்றத் தலைவர்கள் (அரசு இல்லங்களுக்கு அறை கலன்கள் கொடுத்தல், ஏலைய வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து பொது (பணியாள ரமைப்பு-I) துறையின் 21-7-1986 ஆம் நாளிட்ட 1408 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1951 ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்கல் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 20/1951) 14(3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

4. சென்னை, இந்திய தொழில் மறு அமைப்புச் சமூகத்தின் வங்கியாக அறிவிப்பது குறித்து. கூட்டுறவுத் துறையின் 24-10-1986 ஆம் நாளிட்ட 693 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1957 ஆம் ஆண்டு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1957) 22(3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].